

DINÓK ZOLTÁN

Születésnap

Zoli újabban egy cigány származású fiatallal barátkozott. Oly kevés barátja akadt. Ernő úri cigány volt, ahogy ezt mondani szokás. Volt munkahelye, mi több, családja és gyereke, és rendesen kereste a kenyeret. Egyre többet jelent meg Zoli lakásán. Bernadett, Zoli anyja nem jó szemmel nézte ezt.

Egy vendéglátás alkalmával Bernadett így szólt Zolihoz:

– Miért barátkozol ilyenekkel?

– Milyenekkel? Ő is ugyanolyan ember, mint más – mondta Zoli.

– Csak nehogy kihasználjon – mondta Bernadett.

Zoli és Ernő idővel nagyon jó barátok lettek. Bár anyja nem jó szemmel nézte kapcsolatukat. Ernő vitte Zolit moziba, éjszakai bárókba, kicsit kimozdította otthonról. És éppen ezért neheztelt Bernadett Ernőre. Az ő fia nem olyan... Azt sem szerette, hogy alkoholt iszik. Zoli persze csak mértékel ivott, bárhogy is szerette volna rábeszélni Ernő. Ő valóban iszákos volt. És sokat is dohányzott, de soha nem drogozott. Azt ő is utálta. És az olyan fiatalokat is...

Mellesleg Zolira ráfért, hogy kimozduljon, hiszen mindig csak otthon ült. Már mint amíg meg nem ismerkedtek. Bernadett ismerte a fiát, tudta, hogy valójában nem valami társas lény, ezért amolyan anyámasszony katonájaként kezelte.

Egyszer egy éjfélti bározás után a rendőrök hozták haza őket. Ugyanis verekedtek. Nem Ernő kezdte, de a rendőrök nem hittek neki, mint ahogy Bernadett sem. De Zoli védte őt. Az esetet végül kivizsgálta a rendőrség, s valóban nemcsak Ernő volt a hibás, mert drogos fiatalok beléjük kötöttek. Ernő csak „nem hagyta” magát.

Bernadett egyszer így szólt a postáról hazajövő Zolinak:

– Jobb lenne, ha hanyagolnád az úgynevezett barátodat!

– De miért? Jól megvagyunk.

– Csak bajba sodor.

S Zoli szó nélkül a szobájába ment. Átgondolta anyja szavait. Ernő jó barátja lett, miért „hanyagolná” őt anyja kedvéért? Nem! Más barátja nincs is...

Aznap Ernő megint átjött hozzá. A srác komolyan elmesélte neki, hogy anyjának elege van belőle. Ernő elgondolkodott.

– Mikor van anyád születésnapja?

DINÓK ZOLTÁN (1981, Kecskemét) író, költő. Volt hírlapárus és könyvkereskedő. Írt regényt, kisregényt, drámát, novellát, verset, esszét. Az álomvilág nagyúr címmel 2010-ben jelent meg novelláskötete.

- Egy hónapon belül lesz!
- Nahát, akkor veszek neki egy finom és nagy dobostortát!
- Ez jó ötlet! Hátha megbékül! – reménykedett Zoli.

Szeptember negyedikén aztán eljött Bernadett születésnapja. Miközben épp a rokonok köszöntötték, egyszer csak megjelent Ernő is, tortával a kezében.

- Ezt nekem vetted? – kérdezte Bernadett.
- Igen, magának. Hogy ne haragudjon rám.
- Bernadett elerzékenyült. Zoli kíváncsian leste az eseményeket.
- Nem haragszom – majd kicsomagolta a tortát.

A rokonok egy kicsit zavarban voltak. Zoli szelt a tortából és megkínálta őket is. Ernő egy szeletet sem evett. A sógornak és lányának jólesett a dobostorta. No meg Zolinak is.

- Isten éltesse hatvanadik születésnapján! – mondta Ernő.
- Köszönöm! – mondta Bernadett.

Miután a vendégek elmentek, hármásban maradtak. Bernadett egy kicsit elfáradt az ünneplésben. Leheveredett. Ernő meg örült, hogy végre nem neheztel annyira.

- Szépen telt ez az ünnep! – mondta Zoli.
- Igen. Anyád rendes asszony. A légynek sem árt.
- Igen, aranyos teremtés. Én is szeretem őt. Rajtad kívül nincs is más vigaszom és társam.

Ernő elgondolkodott, aztán mind a ketten kimentek a konyhába rágyújtani. Zoli pillanatok alatt elszívta, majd Ernő elköszönt. Zoli meg a nagszobába ment, ahol anyja aludt. Fáradt, meggyötört arca volt, látszott, hogy mélyen alszik. Az ablakon enyhe fény szűrődött csak át.

Az éhes csapszerelő

A csapszerelő bement a fürdőbe, elővette a szerszámait, és munkához látott. Igen rozsdás volt a csap, és a legnagyobb baj a vízszivárgás volt. A szerelő, Tivadar, felmérte azonnal a problémát.

- Hát itt nem kis gond van! – mondta.
- Már mióta itt élek, azóta bajok vannak velem! – mondta Margit.
- Nem csodálom! – mondta a szerelő.
- Remélem, meg tudja javítani! – mondta az asszony.
- Bízva csak rám! – mondta a szerelő magabiztosan. Volt azért már dolgom ilyen esettel. Nem nagy szám.
- Hála Istennek!

Majd Margit eltűnt a konyhában. A szerelőnek meg kopogott a szeme az éhségtől.

– Nem kér egy korty kávé? – kérdezte Margit.

– De igen. Elfogadom.

Margit nem öntött sokat a kávéfőzőből, csak éppen amennyije volt, s két kanál cukrot tett bele.

– Ez jólesett! – mondta Tivadar.

Margit épp brassóit készített nagy elánnal. Nem ácsorgott tétlenül. A szerelő orrát megcsapta a finom illat.

– Ha akarja, megkínálom egy kis brassóival is! – kiabálta Margit a konyhából.

– Ó! Annak nagyon örülnék.

Margit pontosan egy óra tíz perckor zárta el a gázt.

– No, akkor szedek egy tállal! – mondta.

– Rendben. Ez is mindjárt kész lesz!

Mire az asszony a brassóit kitálalta, a szerelő is végzett:

– Na, jobb lett, mint újkorában!

Margit ki is próbálta.

– Remekül működik! Folyik a víz, de nem szivárog!

Közben Tivadar falt, meg sem hallva Margit szavait.

– Kér még? – kérdezte.

– Igen. Ha lehet – mondta Tivadar.

Margit szedett még egy tállal.

– Mikor evett ön utoljára? Úgy eszik, mintha három napja nem evett volna.

– Nem. Tegnap azért ebédeltem. – mondta Tivadar. Csak akkor is keveset.

– Igen. Látom.

– Sok a munkám.

Végül nem maradt egy falatnyi sem.

– Kérem, ne haragudjon, hogy így felzabáltam az ebédjét.

– Semmi baj. Férjem nincs. A gyerekem meg egyetemista, de nem jön ma haza – mondta Margit.

– Magának főzte ezt a rengeteg ételt? – kérdezte Tivadar.

– Nem, tudja, van egy szeretőm.

– Tényleg? Nem fogok pofont kapni, hogy megettem a brassóiját?

Margit hangosan elnevette magát.

– Főz neki a felesége...

– Akkor megyek is...

– És a bérrel mi lesz?

– Nem kell, asszonyom. Rendben lesz így...

Az asszony kicsit zavarba jött.

– Adhatok még valamit?

– Semmit.

Margit kivezette a lakásajtóhoz.

– Minden jót kívánok!

– Én is – mondta Tivadar, s becsukta maga után az ajtót.

Margit meg elővett egy pálinkásüveget s töltött magának. Ebből azért nem kínálta meg...